

KINDVRIENDELIJK GERAARDSBERGEN

Uitdagingen na fase 1
Keuze prioritaire thema's fase 2

In een eerste fase van het project 'kindvriendelijk Geraardsbergen' werd op basis van een vragenlijst, focusgesprekken en cijfermateriaal een beeld gevormd van de 'staat van kindvriendelijkheid'. Hiervoor deden we een beroep op alle stedelijke diensten, op het middenveld en uiteraard op kinderen en jongeren. De thema's hebben betrekking op de volledige leefwereld van kinderen en jongeren: welzijn, ruimte, mobiliteit, milieu, gezondheid, vrije tijd, onderwijs, ...

Het **cijfermateriaal** vonden we vooral terug in het strategisch meerjarenplan van Geraardsbergen, de gemeentelijke profielschets, jaarverslagen en werkingsverslagen.

We vulden deze cijfers aan met:

- Een **vragenlijst** 'Kindvriendelijk beleid' die we voorlegden aan alle stedelijke diensten, aan het brede middenveld en aan de jeugdraad. De vragenlijst peilde voornamelijk naar de inschatting van respondenten over de verschillende thema's.
- Naast de resultaten van de vragenlijst plaatsen we de resultaten van de **controlevragenlijsten** die afgenomen werd bij een groep kinderen en jongeren.
- De resultaten van de vragenlijst en controlegroepen vormden voeding voor verschillende gesprekken. **Focusgesprekken** over de inhoudelijke thema's vonden plaats met:
  - De stadsdiensten
  - Het middenveld
  - De jeugdraad

Uitdagingen

Welzijn uitgedaagd

Geraardsbergen heeft te maken met een duidelijk afgetekende (**kans**)armoedeproblematiek. In alles wat de stad zal ondernemen binnen een strategie kindvriendelijkheid, maar ook in haar algemene beleid, zal men moeten stil staan bij belangen van en consequenties voor deze doelgroep. In fase twee van dit traject is het erg belangrijk dat kansarme kinderen en jongeren een sterke stem krijgen en hun visie kunnen weergeven op de prioritaire thema's.

Met een aandeel van 20% 20- tot 25jarigen in de werkloosheidsstatistieken van Geraardsbergen en een hoog aantal leefloontrekkers in de leeftijdsgroep 18- tot 24jarigen, is **werk voor jongvolwassenen** een belangrijk thema. Tegelijkertijd dienen er zich heel wat pijnpunten aan m.b.t. dit thema die de stad kan aanpakken:

- Zo kampt het deeltijds onderwijs met enkele structurele problemen (onvoldoende stageplekken, onvoldoende aanbod deeltijds onderwijs).
- Initiatieven die bestaan, bv. de jobbeurs, zijn niet voldoende bekend bij iedereen en spelen momenteel niet in op -18jarigen.
- Er is weinig werkgelegenheid in Geraardsbergen zelf, inwoners zijn dus veelal aangewezen om te pendelen naar hun werk. Dit is niet voor iedereen even evident, ook niet voor jongeren. De overheid kan sterker inzetten op randvoorwaarden om pendelen wel voor iedereen mogelijk te maken: uitgebreider aanbod kinderopvang, inzetten op mobiliteit,...
- De meest kwetsbare groep jongeren heeft vaak te maken met negatieve ervaringen en doen minder positieve ervaringen op omdat zij bv. minder op jonge leeftijd al als jobstudent aan de slag gaan. Een programma om hen weerbaarder te maken om bv. die trein op te stappen maar ook manieren zoeken en impulsen geven om hen op jonge leeftijd positieve werkervaringen te laten op doen, zijn hiervoor oplossingen. De mosterd voor dit laatste kan overigens gehaald worden bij de eigen speelpleinwerking. Zij slagen er in met een heel diverse animatorenploeg te werken en verschillende jongeren op die manier een eerste positieve 'werk'ervaring te laten op doen.

De stad zet in op flankerend onderwijsbeleid. Dit biedt kansen om rond werk voor jongeren strategieën en acties uit te denken.

Het aantal jongeren met een **maatregel in de bijzondere jeugdbijstand** ligt hoog in Geraardsbergen. Voorzien in preventiemaatregelen (aanbod opvoedingsondersteuning, inzetten op laagdrempelige plekken waar jongeren hun ei kwijt kunnen,...) is cruciaal om dit aantal naar beneden te krijgen. Uit het voorgaande blijkt echter dat het niet duidelijk is of kinderen en jongeren **voldoende weten waar ze naartoe kunnen** wanneer ze individuele (psychologische) problemen hebben. Inzetten op bekendmaking van het aanbod (CLB, JAC,...) bij de doelgroep en bij **doorverwijzers** (diensten, scholen,...) is een cruciale eerste stap. Het Huis van het Kind biedt eveneens kansen o.v.v. onder andere opvoedingsondersteuning en bundelen van het aanbod.

De **afstemming en samenwerking** op vlak van welzijn kan nog heel wat beter, klinkt het zowat unaniem. Toch bieden er zich op dit vlak kansen aan en worden er momenteel heel wat stappen gezet: er werd een jeugdopbouwwerker aangesteld, er is een jeugd welzijnsoverleg opgestart, er is een goed functionerend LOK en LOP en er werd een Huis van het Kind opgericht. Het zal dus zaak zijn deze kansen te grijpen en op elkaar af te stemmen om een goeie structurele samenwerking te bevorderen.

Inzetten op het informeren en ondersteunen van **anderstaligen** is nodig want anderstaligheid vormt vaak een drempel, zo blijkt. Ook voor onderwijs is dit overigens het geval (zie infra).

Er liggen dus heel wat uitdagingen voor op vlak van welzijn, maar het is ook heel duidelijk dat er heel wat kansen zijn: Jeugdopbouwwerker, jeugd welzijnsoverleg, LOK, huis van het kind, flankerend onderwijsbeleid, sterke engagementen binnen het meerjarenplan,... Maar opnieuw: het zal vooral zaak zijn om deze kansen ten volle te benutten.

Wonen uitgedaagd

Er liggen heel wat problematieken voor o.v.v. wonen en bovendien hebben deze problemen het **meeste impact op maatschappelijk kwetsbare kinderen, jongeren en gezinnen**. De **huurprijzen liggen hoog** in Geraardsbergen en ook **sociale huisvesting is er onvoldoende**. De koopprijs van woningen ligt dan wel laag in vergelijking met andere steden en gemeenten, dit is te wijten aan een **lagere kwaliteit van de woningen**. Bovendien blijft een woning kopen, zelfs wanneer de prijs laag is, een uitgave die veel gezinnen zich niet kunnen permitteren.

Ook **kindgericht wonen**, wat onder andere inhoudt dat kinderen voldoende plek hebben in huis om te kunnen spelen, hun huiswerk te kunnen maken,... blijkt een pijnpunt te zijn.

Leegstand en verwaarlozing is een thema dat aangepakt wordt binnen het meerjarenplan, maar de stem van kinderen en jongeren wordt hierin vooralsnog niet gehoord. Dit terwijl onder andere situaties van uithuiszetting, hoe laag de woonkwaliteit vaak ook is, bijzonder traumatiserend is voor hen.

De kinderen en jongeren uit de controlegroepen waren positief m.b.t. het thema wonen, maar uit bovenstaande uitdagingen is het duidelijk dat het wellicht een bepaald segment van kinderen en jongeren is dat geconfronteerd wordt met deze woonproblematieken. Het is van groot belang om te luisteren naar kinderen en jongeren die wonen in de huizen met lage woonkwaliteit, in huizen die te klein zijn, die geconfronteerd worden met een dreigende uithuiszetting, wiens gezin al jaren op de wachtlijst voor sociale huisvesting staat,... zodat hun stem in dit verhaal kan meegenomen worden.

Veiligheid uitgedaagd

Een eerste uitdaging die voorligt, is de **discrepancie tussen het onveiligheidsgevoel en de lage criminaliteitscijfers**. Binnen bevestigingen i.k.v. de meerjarenplanning kwam dit onveiligheidsgevoel sterk naar voor. Ook binnen de controlegroep jongeren meldt een derde van hen dat ze zich niet veilig voelen in hun buurt en dat ze niet weten waar naartoe wanneer ze bang zijn. Het bestuur zet sterk in op veiligheid binnen het meerjarenplan, maar daarin werd de stem van kinderen en jongeren niet meegenomen. Het is belangrijk te peilen naar de beleving van kinderen en jongeren o.v.v. hun veiligheidsgevoel in de stad. Wat wil dat zeggen voor hen, 'zich veilig voe-

len'? Waar hangt dat van af? Waar heeft dat gevoel voor hen mee te maken? De maatregelen die voortgekomen zijn uit de meerjarenplanning, zijn dat maatregelen die zij ok vinden? Wat stellen zij voor?

De stad zet sterk in op de problematiek van **verslavende middelen**; er werd een drugscoördinator aangesteld, er wordt een beleidsplan middelenmisbruik opgesteld en er bestaat een Overleg Middelenmisbruik. Dit zijn kansen die aangegrepen moeten worden om dienstoverschrijdend samen te werken rond de weerbaarheid van kinderen en jongeren m.b.t. het omgaan met verslavende middelen.

Ook o.v.v. **pesten** worden al maatregelen genomen, maar het blijft een aandachtspunt. De focusgroep middenveld haalt bijvoorbeeld het thema 'cyberpesten' aan. Of kinderen en jongeren in Geraardsbergen al dan niet voldoende gewapend zijn om met de gevaren van het internet om te gaan, wordt heel afwisselend beantwoord. Feit is wel dat kinderen en jongeren een groot deel van hun sociaal leven beleven via sociale media. In kaart brengen hoe zij zelf hier tegenover staan en hoe zij de problematiek van cyberpesten, privacy op sociale media,... beleven kan een eerste stap zijn die de stad kan zetten.

Wat betreft de GAS-reglementering en de aanwezigheid van een afdeling jeugd bij de politie, merken we dat er een **informatieprobleem** is. Wie werkt voor de stad is op de hoogte van hoe de GAS-reglementering werkt en dat er een dienst van de politiezone verantwoordelijk is voor kinderen en jongeren, respondenten die niet werken voor de stad weten dit niet. Communicatie hier rond opzetten zou het één en het ander kunnen uitklaren.

De stad zet in haar meerjarenplanning in op **verkeersveiligheid**, met onder anderen een focus op zwakke weggebruikers. De focusgroep middenveld haalt echter aan dat er nog werk op de plank ligt wat betreft veilige schoolomgevingen. Kinderen en jongeren bewegen zich dagdagelijks in het verkeer rond hun school en kunnen dus een belangrijke input leveren wanneer deze problematiek aangepakt wordt.

Onderwijs uitgedaagd

Heel wat kinderen maar vooral jongeren uit de controlegroepen geven aan dat ze **hun mening niet voldoende kwijt kunnen** op school of dat er niet voldoende naar hun ideeën geluisterd wordt. De focusgroep middenveld wijst op het bestaan van een leerlingenraad, maar misschien zijn kinderen en jongeren hiervan niet voldoende op de hoogte of is dit voor sommige kinderen en jongeren niet het platform waarop zij hun ideeën kwijt willen of kunnen. Kinderen en jongeren bevragen over hoe zij graag hun ideeën op school willen ventileren, kan veel oplossen. Informeren is een eerste stap, zoals de focusgroep middenveld al aangeeft. Ook op die eerste stap kan nog sterker ingezet worden.

Het thema '**pesten op school**' blijkt te leven. Zowat één derde van de kinderen en jongeren uit de controlegroep vindt dat niet iedereen op school elkaar met respect behandeld, maar voornamelijk de respondenten uit de vragenlijst schatten de problematiek negatief in. Een beleid rond pesten op school is verplicht, maar is iedereen wel op de hoogte van het bestaan van een 'pestactieplan' op school en wat vinden kinderen en jongeren van het beleid hier rond op hun school? Worden zij betrokken in wat er juist gebeurt aan acties tegen pesten op school? Er wordt aangegeven dat er een **tekort is aan deeltijds onderwijs** in Geraardsbergen. (zie supra: thema welzijn) **Anderstalige jongeren** vallen vaak uit de boot in het onderwijs. Er is één OKAN-klas voor middelbare scholieren, maar hoewel veel allochtone leerlingen een gebrekkige kennis hebben van het Nederlands vallen ze alsnog uit de boot door de strenge voorwaarden. Er dient ook sterker ingezet te worden op het beter informeren, adviseren en ondersteunen van anderstalige leerlingen m.b. tot onderwijs. Toeleiding is hierin een belangrijk thema.

De **kinderrechten** verdienen meer aandacht op school, vooral in het middelbaar onderwijs. Meer dan de helft van de jongeren uit de controlegroep geeft aan dat ze hierover niets te horen krijgen op school. Het afleggen van het traject 'kindvriendelijk Geraardsbergen', dat vertrekt vanuit de kinderrechten, biedt de ideale gelegenheid om de kinderrechten sterker onder de aandacht te brengen.

Er wordt ingezet op **flankerend onderwijsbeleid**. Dit beleid biedt, in combinatie met het bestaan van een goed draaiend LOP, kansen om rond bovenstaande problematieken visie en strategieën te ontwikkelen.

Vrije tijd uitgedaagd

Er wordt heel wat geïnvesteerd en ondernomen op vlak van vrije tijd voor kinderen en jongeren. Toch tekenen er zich een paar pijnpunten af. De voornaamste uitdaging lijkt te liggen in **openbare ruimte** (op straat, in het bos, in de buurt,...) waar kinderen en jongeren op eigen initiatief, ongedwongen **kunnen én mogen spelen, rondhangen,...** Dit signaal kwam al naar voor uit de vragenlijst en de controlegroepen, en wordt versterkt in de focusgroepen.

Voorname in het **centrum** van Geraardsbergen ligt er nog wat werk op de plank. Het centrum is dichtbevolkt, wat maakt dat er minder ruimte is om te spelen. Ook het onveiligheidsgevoel is hier hoger dan in de deelgemeenten, wat zeker in relatie zal staan tot een grotere intolerantie t.a.v. spelende kinderen en rondhangende jongeren.

De jeugdopbouwerker is hier sleutelfiguur, maar er moet meer ingezet worden op **bewustmaking** om de sfeer van intolerantie om te buigen. Uit de focusgroepen blijkt dat conflictsituaties zich voornamelijk voordoen met ouderen. Inzetten op **intergenerationele** initiatieven kan een groter draagvlak voor wederzijdse tolerantie creëren.

Bij een verkavelingsaanvraag wordt ook rekening gehouden met ruimte voor kinderen en jongeren, maar kinderen en jongeren zelf worden daarbij niet betrokken. Het zou een mooie oefening zijn om **met kinderen en jongeren in interactie gaan wanneer er een nieuwe wijk wordt aangelegd**. Wat willen zij? Hoe zien zij de openbare ruimte? Waar en wanneer spelen zij het liefst? Wat hebben zij daarvoor nodig?

Door het organiseren van **speelstraten**, krijgen kinderen en jongeren de kans om in hun eigen straat gedurende de vakanties hun ding te doen. Er is de mogelijkheid om in de vakanties aanvragen voor speelstraten in te dienen, maar er wordt opgeworpen dat de voorwaarden hiervoor streng zijn. Er kan geëvalueerd worden of deze voorwaarden het project zelf niet in de weg staan.

Kinderen en jongeren uit maatschappelijk kwetsbare gezinnen zoeken vaker, omwille van het feit dat ze vaak in kleine huizen wonen, de openbare ruimte op om hun ding te doen. Opnieuw is het deze doelgroep die dus extra aandacht verdient wanneer de stad deze problematiek aanpakt.

De kinderen en jongeren uit de controlegroepen zijn er duidelijk over: de plekken waar zij komen om te spelen, sporten,... worden niet gebruikt door **kinderen en jongeren met een handicap**. Er is een speelplein, specifiek gericht naar kinderen met een mentale beperking. Wanneer we de speelplekken die er momenteel zijn in Geraardsbergen ook toegankelijk willen maken voor kinderen en jongeren met een fysieke beperking, is het belangrijk om de kinderen zelf hierbij te betrekken om zo optimaal op hun noden en behoeften te kunnen inspelen. Hoewel Geraardsbergen een heel diverse bevolking heeft met een grote diversiteit aan nationaliteit en afkomst, geven kinderen en jongeren zelf aan dat ze **niet vaak in contact komen met andere culturen of godsdiensten**. Een opmerkelijke vaststelling. De speelpleinwerking trekt wel een heel divers publiek aan. Wanneer nagedacht wordt over deze thematiek, is de kennis en expertise hier rond dus niet veraf en kan inspiratie gezocht worden bij de speelpleinwerking.

Mobiliteit uitgedaagd

Verkeersveiligheid komt als bezorgdheid naar boven uit zowel de data-analyse als de vragenlijst. Ook uit een bevraging in kader van de opmaak van het meerjarenplan blijkt dat de inwoners van Geraardsbergen niet helemaal tevreden zijn over de verkeersveiligheid in de stad. De stad pikte dit signaal al op en zet in op verkeersveiligheid binnen het meerjarenplan. Rond fietsroutes en trage wegen wordt er al heel wat ondernomen. **Kinderen en jongeren zijn bij uitstek kwetsbaar in het verkeer** en tegelijkertijd is voor hen (zeker naarmate ze ouder worden) veilige en goed georganiseerde mobiliteit van groot belang om zich zo zelfstandig mogelijk te kunnen verplaatsen. Peilen naar de beleving van kinderen en jongeren van de mobiliteit en verkeersveiligheid, zorgt voor een analyse die tegemoet komt aan een doorgedreven verkeersveiligheid en kwalitatieve mobiliteit voor iedereen.

Milieu uitgedaagd

De cijfers die we vonden m.b.t. milieu evenals de resultaten uit de vragenlijst, geven een eerder matig beeld. Het valt op dat de vragen uit de vragenlijst erg verdeeld worden beantwoord. Het zijn echter voornamelijk de kinderen en jongeren uit de toetsgroepen die het thema negatief beoordelen. Zij vinden dat er **te veel rondslingerend afval** is en dat de **waterlopen niet proper** zijn. **Nochtans lopen er wel wat acties** rond milieu en duurzaamheid naar kinderen en jongeren. Samen met hen kan nagegaan worden waaraan dit ligt. Vinden ze dat er nog meer ondernomen kan worden? Worden de acties die nu lopen, niet voldoende benoemd als 'werken aan het milieu'? Vinden ze dat ze nog meer hun steentje kunnen bijdragen? Of vinden ze net dat zij zelf via acties op school, in de jeugdbeweging,... wel voldoende bijdragen aan het milieu maar dat volwassenen iets extra kunnen ondernemen voor een propere stad?

Stadsplanning uitgedaagd

Uit voorgaande bevragingen blijkt dat zowel kinderen als jongeren het thema ruimte zelf naar voren schuiven als een thema waarmee ze bezig zijn. Dit is geen onbelangrijk signaal om mee te nemen.

Wat betreft de uitdaging rond het gebrek aan openbare ruimte waar kinderen en jongeren kunnen spelen, sporten en rondhangen (voornamelijk in het centrum van Geraardsbergen), verwijzen we naar het thema 'vrije tijd' (zie supra: 'vrije tijd uitgedaagd'). Het **gebrek aan speelruimte** voor kinderen in het centrum hangt samen met **minder groene ruimte in het centrum** t.o.v. de deelgemeenten. Kinderen die in het centrum van Geraardsbergen wonen (in grotere mate kinderen die geconfronteerd worden met maatschappelijke kwetsbaarheid) hebben evenzeer recht op en behoefte aan speelruimte en contact met groen. De stad moet, samen met hen, nadenken hoe ze hieraan tegemoet kunnen komen. Uit de controlegroepen blijkt dat niet zozeer kinderen maar **vooral jongeren het signaal geven niet voldoende plek te hebben** om in de stad te sporten, rond te hangen en in contact te komen met de natuur. Het is aan te bevelen hun beleving van de publieke ruimte in Geraardsbergen verder uit te diepen om zo tot oplossingen te komen.

Uit een bevraging i.k.v. de opmaak van het meerjarenplan bleek dat 1/3de van de respondenten niet tevreden is over de **staat van straten en pleinen**. Het loont de moeite om ook kinderen en jongeren hierover te bevragen. De **plek van kinderen en jongeren met een beperking in de openbare ruimte** is een uitdaging voor Geraardsbergen. Volgens de respondenten van de vragenlijst houdt de stad onvoldoende rekening met hen bij het plannen van de openbare ruimte en zijn de plekken om te spelen niet ontworpen, rekening houdend met deze doelgroep. Uit de focusgroep met de stadsdiensten werd dit bevestigd. Het is een aandachtspunt om bij het bouwen van nieuwe gebouwen, de heraanleg van wijken, parken,... steeds rekening te houden met kinderen en jongeren met een beperking.

De **stad luistert niet naar kinderen en jongeren wanneer ze de openbare ruimte ontwerpt of verbetert**. De nood aan een meer kindvriendelijke openbare ruimte dringt zich op, en wie is er meer deskundig om hierover na te denken dan kinderen en jongeren zelf?

Uit de vragenlijst komt naar voren dat er **niet regelmatig genoeg een beoordeling en opvolging is van hoe veilig en bespeelbaar de woonomgeving** van kinderen en jongeren is. De speelpleintjes zelf worden regelmatig onderhouden, maar de woonomgeving van kinderen en jongeren gaat ruimer dan dat. Door meer naar kinderen en jongeren te luisteren bij de inrichting van die woonomgeving, kan ook aan de veiligheid en bespeelbaarheid gewerkt worden.

Participatie, burgerschap en kennis van de leefwereld van kinderen en jongeren uitgedaagd

De stad stemt haar **communicatie** onvoldoende af op kinderen en jongeren en communiceert bovendien niet voldoende bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van haar beleid. De speelpleinwerking experimenteert

met toegankelijke communicatie. Bovendien is er een groep 'wabliefers' in de stad die nadenkt over toegankelijke communicatie. Deze twee initiatieven kunnen aangegrepen worden om meer na te denken over en acties te ondernemen m.b.t. communicatie van de stad naar kinderen en jongeren.

Over het **ter beschikking stellen van gegevens** over kinderen, jongeren en gezinnen lijken de gesprekken te suggereren dat de gegevens bestaan en ook ter beschikking gesteld worden maar dat dit onvoldoende bekend is bij iedereen. Ook hier is goede communicatie dus een sleutelwoord.

Gemeenteraadsleden en ambtenaren kunnen een betere kennis opbouwen van de **kinderrechten**, momenteel komt uit de vragenlijst en de gesprekken naar voor dat die kennis nog niet voldoende is. Ook inwoners sensibiliseren over de rechten van het kind kan meer en beter. Het afleggen van het traject 'kindvriendelijk Geraardsbergen', dat vertrekt vanuit de kinderrechten, biedt de ideale gelegenheid om de kinderrechten sterker onder de aandacht te brengen.

Dat niet alle **acties voor kinderen en jongeren door één dienst gecoördineerd** worden, hoeft niet negatief te zijn zolang er wel voldoende afstemming is. Binnen het traject kindvriendelijkheid ligt hopelijk de voedingsbodem voor een goede afstemming tussen alle diensten over alle acties, plannen, inspraaktrajecten,... naar kinderen en jongeren.

Beleidsmaatregelen worden **onvoldoende afgetoetst op hun effecten op kinderen en jongeren**. Belangrijke kanttekening die terecht gemaakt wordt: we mogen andere doelgroepen niet uit het oog verliezen. De rechten van het kind, en dus ook kindvriendelijke plannen en strategieën, staan altijd in relatie tot de rechten van andere burgers en kunnen nooit absoluut zijn.

De **betrokkenheid van kinderen en jongeren op hun buurt** kan beter. De recent opgerichte dorpsraden kunnen hier een rol in spelen. Zijn bij deze dorpsraden kinderen en jongeren betrokken? Wat denken zij van dit platform?

Het komt heel duidelijk naar voor dat kinderen en jongeren **te weinig om hun mening gevraagd worden** door de stad, zowel wat betreft de plannen en beslissingen van de stad als wat betreft budgetten en de eigen leefwereld en leefomgeving/buurt. Hierin kunnen nog heel wat stappen gezet worden. In de focusgroep stadsdiensten wordt heel treffend gesteld dat we ook naar hen moeten luisteren om te weten *hoe* ze dan betrokken en bevraagd willen worden, wanneer en waarover? Wanneer we met dit thema aan de slag gaan, moeten we aandacht hebben voor maatschappelijk kwetsbare kinderen en jongeren. Ook zij willen hun mening kwijt en willen gehoord worden door de stad. Bovendien worden zij minder makkelijk bereikt met klassieke inspraakorganen zoals de jeugdraad.

Het is duidelijk dat er zich rond dit thema heel wat uitdagingen aftekenen. Er moet echter op gewezen worden dat er heel wat **kansen en inrijpoorten** zijn om te werken aan inspraak, participatie, burgerschap en communicatie: er is een sterke traditie van inspraak bij de jeugddienst; er zijn dorpsraden opgericht in elke deelgemeente: de stad heeft een goede samenwerking met de adviesraden en het middenveld en er wordt binnen de stad reeds nagedacht over toegankelijke communicatie. Het zal er op aan komen deze kansen ten volle te benutten en aan te grijpen.

Keuze prioritaire thema's fase 2

De strategische werkgroep kindvriendelijkheid nam alle uitdagingen door om te komen tot enkele prioritaire thema's, waarmee we in een tweede fase naar kinderen en jongeren zullen stappen om het te hebben over hun ervaringen, beleving, mening, oplossingen,... m.b.t. de thema's.

Bij de bespreking van de uitdagingen kwamen volgende 'rode draden' naar voor:

- Een tekort aan **inspraak en participatie** van kinderen en jongeren komt terug in verschillende thema's/beleidsdomeinen
- Het is frappant dat de **kinderrechten** niet voldoende bekend zijn, zowel bij politiek, ambtenaren als bij kinderen en jongeren zelf.

- Het **kansarmoedeprobleem** komt vaak op de voorgrond. Kansarme kinderen en jongeren zijn een belangrijke doelgroep om te betrekken bij de opmaak van een strategie kindvriendelijkheid.
- Er is in het centrum een tekort aan **openbare ruimte** waar kinderen en jongeren ongedwongen kunnen spelen, sporten, hangen,...
- De **pestproblematiek** komt een aantal keer terug.
- Er liggen grote uitdagingen voor o.v.v. **werkgelegenheid voor jongvolwassenen**.

De strategische werkgroep kindvriendelijkheid schuift twee prioritaire thema's naar voor, nl. de **kennis van de kinderrechten** en **inspraak en participatie**. De werkgroep kiest er niet voor om zelf inhoudelijke thema's naar voren te schuiven maar wil, door in te zetten op inspraak en participatie, van kinderen en jongeren zelf te weten komen welke thema's en problematieken hen bezig houden.

Startend vanuit een gesprek over de verschillende kinderrechten (wat zijn de verschillende kinderrechten? Waarover gaat het kinderrechtenverdrag? Hoe vullen zij de verschillende kinderrechten in?...), gaan we in een tweede fase met kinderen en jongeren in gesprek over de manier waarop zij willen participeren aan het beleid van Geraardsbergen:

- Over welke thema's willen zij inspraak? Over welke thema's niet? Wat houdt hen bezig? Waarover maken zij zich zorgen? Voor welke problemen in de stad zien zij oplossingen?
- Op welke momenten willen zij participeren? En wanneer willen ze net 'met rust gelaten worden'?
- Op welke plekken willen zij participeren? En waar niet?
- Op welke manier willen ze participeren aan het beleid? Via welke methodieken, inspraakorganen,...
- ...

De strategische werkgroep ontwikkelt een plan van aanpak om in de periode mei t.e.m. oktober 2015 de gesprekken aan te gaan met kinderen en jongeren. De bevindingen uit dit 'belevingsonderzoek' moet leiden tot een plan van aanpak voor

- De participatie van kinderen en jongeren aan het beleid van Geraardsbergen.
- Het inzetten op de kennis van de kinderrechten bij politieke actoren, ambtenaren, middenveld en kinderen en jongeren.

